

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

PRVI ODJEL SUDA

ODLUKA

Zahtjev br. 29833/21
Ismail BALENOVIĆ
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel), zasjedajući 28. svibnja 2026. u odboru u sastavu:

Frédéric Krenc, *predsjednik*,
Davor Derenčinović,
Alain Chablais, *suci*,

i Liv Tigerstedt, *zamjenica tajnika odjela*,
uzimajući u obzir:

zahtjev (br. 29833/21) protiv Republike Hrvatske koji je hrvatski državljanin g. Ismail Balenović („podnositelj zahtjeva”), koji je rođen 1987. godine i živi u Puli i kojeg je zastupao g. S. Radobuljac, odvjetnik u Zagrebu, podnio Sudu na temelju članka 34. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Konvencija”) dana 6. lipnja 2021.,

odluku da se Vladu Republike Hrvatske („Vlada”), koju je zastupala njezina zastupnica, gđa Š. Stažnik, obavijesti o zahtjevu, očitovanja stranaka, nakon vijećanja odlučuje kako slijedi:

PREDMET SPORA

1. Zahtjev se odnosi na prigovore na temelju članka 6. stavka 1. Konvencije i članka 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju o neizvršenju presude protiv privatne osobe i duljini trajanja domaćeg postupka.

A. Parnični postupak zbog uznemiravanja prava vlasništva

2. Godine 2012. podnositelj zahtjeva podnio je tužbu na Općinskom sudu u Puli u kojoj je od tog suda zatražio da njegovu susjedu E.R.-u naloži: (i) izgraditi potporni zid na vlastitoj čestici kako bi prestao uznemiravati

vlasništvo podnositelja i posiječe stabla kako bi se zaustavio odron zemlje i prolazak štakora; (ii) ponovno izgraditi suhozid istih dimenzija kao i ranije, koji je podnositelj srušio; ili (iii) podnositelju platiti naknadu u vrijednosti srušenog suhozida, koja je procijenjena na 47.000 hrvatskih kuna (HRK; što odgovara približno 6.240 eura (EUR)).

3. Vještačenjem određenim u postupku utvrđeno je da zbog visine E.R.-ove čestice, koja je jedan metar viša od podnositeljeve, dolazi do odrona zemlje, zbog čega je potrebno izgraditi betonski potporni zid na E.R.-ovoj čestici. Vještak je preporučio i izgradnju novog suhozida na podnositeljevoj čestici. Izrađena je dokumentacija za građevinske radove, ali u njoj je bilo vrlo malo informacija o položaju zidova u prostoru. Procijenjeni trošak iznosio je 15.765 kuna (približno 2.092 eura) za potporni zid i 13.821 kunu (približno 1.834 eura) za suhozid. Navedeno je i da će se E.R.-u morati dodijeliti privremeno pravo prolaska kako bi pristupio podnositeljevoj čestici radi izgradnje.

4. Dana 31. srpnja 2015. Općinski sud djelomično je usvojio podnositeljev tužbeni zahtjev. Naložio je E.R.-u da izgradi potporni zid na vlastitoj čestici i posiječe stabla i korijenje uz među. U izreci presude nisu bile navedene dimenzije ili točan položaj potpornog zida, troškovi izgradnje ili obveza podnositelja zahtjeva da omogući pristup svojoj čestici. U obrazloženju je navedena samo predložena visina potpornog zida.

5. Odbijeni su tužbeni zahtjevi podnositelja zahtjeva za izgradnju suhozida u skladu s dimenzijama navedenima u njegovoj tužbi i za naknadu procijenjenih troškova. Utvrđeno je da je podnositelj zahtjeva sam srušio suhozid isključivo iz estetskih razloga kako bi stvorio širi prolaz. Također nije pred nadležnim sudom osigurao dokaze kojima bi dokumentirao stanje suhozida prije rušenja.

6. Dana 12. kolovoza 2015. podnositelj zahtjeva podnio je žalbu protiv dijela presude koji se odnosi na stari suhozid. Dana 19. kolovoza 2015. E.R. je podnio žalbu protiv dijela presude u kojem je utvrđeno da je uznemiravao [vlasništvo] podnositelja i da mora izgraditi potporni zid.

7. Dana 19. listopada 2017. Županijski sud u Puli djelomično je usvojio E.R.-ovu žalbu utvrdivši da E.R. ne mora ukloniti drveće. Potvrdio je nalog da E.R. izgradi potporni zid bez dodatnog pojašnjenja opsega te obveze. Nasuprot tomu, podnositeljeva je žalba odbijena.

B. Ovršni postupak

8. Dana 27. srpnja 2018. podnositelj zahtjeva podnio je prijedlog za ovrhu u kojem je zatražio dopuštenje da sam izgradi potporni zid na E.R.-ovoj čestici i nalog da mu E.R. isplati predujam za troškove izgradnje. Iako dimenzije potpornog zida nisu bile navedene u pravomoćnoj sudskoj presudi, podnositelj zahtjeva priložio je mišljenje građevinskog vještaka dostavljeno u parničnom postupku i dva dodatna projekta koje je pribavio od drugog

arhitekta i geodeta, s troškovima u iznosu od 50.108 kuna (približno 6.650 eura).

9. Dana 10. kolovoza 2018. Općinski sud donio je rješenje o ovrsi.

10. Dana 15. listopada 2018. E.R. je podnio žalbu, prigovarajući da projektna dokumentacija priložena prijedlogu za ovrhu i troškovi izgradnje koje mu je naloženo platiti nisu u skladu s dimenzijama potpornog zida naznačenima u nalazu i mišljenju vještaka dostavljenima u parničnom postupku ni procijenjenim troškovima u pravomoćnoj sudskoj presudi.

11. Dana 29. siječnja 2019. Županijski sud u Varaždinu usvojio je E.R.-ovu žalbu i odbio podnositeljev prijedlog za ovrhu utvrdivši da, u suprotnosti s člankom 29. stavkom 1. Ovršnog zakona, u pravomoćnim sudskim presudama od 31. srpnja 2015. i 19. listopada 2017. nisu navedeni točan položaj ni dimenzije potpornog zida koji je E.R.-u naloženo izgraditi.

12. Dana 25. ožujka 2019. podnositelj zahtjeva podnio je ustavnu tužbu, koju je Ustavni sud odbio 19. studenoga 2020.

C. Parnični postupak zbog sprječavanja izvršenja pravomoćne sudske presude

13. Godine 2020. E.R. je podnio tužbu protiv podnositelja zahtjeva tvrdeći da ga je podnositelj sprječavao u dobrovoljnom izvršenju pravomoćne sudske presude (vidi stavak 4. ove odluke). E.R. je zatražio pristup podnositeljevoj čestici kako bi izgradio potporni zid te je zatražio da Općinski sud precizira točan opseg njegove obveze i troškove izgradnje. Stranke nisu obavijestile Sud o ishodu tog postupka.

D. Prigovori

14. Podnositelj zahtjeva pred Sudom je prigovorio, na temelju članka 6. stavka 1. Konvencije i članka 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju, zbog neizvršenja presude građanskog suda protiv E.R.-a i prekomjerne duljine trajanja postupka.

OCJENA SUDA

A. Neizvršenje pravomoćne sudske presude

15. Sud na početku primjećuje da su građanski sudovi usvojili podnositeljev tužbeni zahtjev za izgradnju potpornog zida, ali su odbili njegov zahtjev za izgradnju suhozida na njegovoj čestici (vidi stavak 5. ove odluke).

16. Prema tome, u mjeri u kojoj se može smatrati da podnositelj prigovara jer sudovi nisu naložili izgradnju suhozida, u tom pogledu nema tražbinu koja bi se mogla izvršiti. Taj je dio njegova prigovora stoga nespojiv *ratione*

materiae s člankom 6. stavkom 1. Konvencije i člankom 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju (usporedi *Molnar Gabor protiv Srbije*, br. 22762/05, stavak 48., 8. prosinca 2009.) i mora se odbaciti u skladu s člankom 35. stavkom 4.

17. Jedini prigovor koji treba ispitati onaj je koji se odnosi na neizvršenje podnositeljeva zahtjeva za izgradnju potpornog zida.

18. Opća načela o izvršenju konačne obvezujuće sudske odluke sažeta su u predmetima *Fuklev protiv Ukrajine* (br. 71186/01, stavak 84., 7. lipnja 2005.), *Burdov protiv Rusije (br. 2)* (br. 33509/04, stavak 69., ECHR 2009) i *Topciov protiv Rumunjske ((odl.) br. 17369/02, 15. lipnja 2006.)*. Naime, od uspješne parnične stranke može se zahtijevati poduzimanje određenih postupovnih koraka i postupanje s određenom revnošću kako bi naplatila dug po presudi (vidi gore navedeni predmet *Burdov*, stavak 69.). Država nije dužna izvršiti svaku građansku presudu, neovisno o tome o kakvoj je presudi riječ i neovisno o okolnostima; ona si mora osigurati odgovarajuće i dostatne pravne mogućnosti kako bi osigurala ispunjenje svojih pozitivnih obveza. Zadaća je Suda isključivo ispitati jesu li mjere koje su donijele nacionalne vlasti bile odgovarajuće i dostatne (vidi gore navedeni predmet *Topciov*).

19. S tim u vezi Sud primjećuje da su prema domaćem pravu tužitelji dužni u tužbi odrediti svoj zahtjev (članak 186. stavak 1. Zakona o parničnom postupku). Nadalje, ovršna isprava protiv dužnika podobna je za ovrhu samo ako su u njoj naznačeni predmet i opseg dužnikove obveze (članak 29. stavak 1. Ovršnog zakona).

20. Tijekom parničnog postupka podnositelj zahtjeva nikada nije specificirao svoj tužbeni zahtjev za izgradnju potpornog zida, čak ni nakon što je sud pribavio nalaz i mišljenje vještaka kako bi se razjasnilo to pitanje (vidi stavak 3. ove odluke), niti je zatražio od vještaka da dopuni svoje mišljenje u tom pogledu. Nadalje, nakon što je primio presudu Općinskog suda, u kojoj posljedično također nije naznačen opseg E.R.-ove obveze u izreci niti je navedeno dovoljno informacija u obrazloženju, podnositelj zahtjeva nije podnio žalbu protiv tog dijela presude (vidi stavke 6. – 7. ove odluke).

21. Stoga Sud utvrđuje da je obveza utvrđena pravomoćnom sudskom presudom ostala neodređena ponajprije jer podnositelj zahtjeva nije ispunio jasne i precizne postupovne zahtjeve utvrđene domaćim pravom, koje je mogao predvidjeti od početka jer ga je tijekom cijelog parničnog postupka zastupao odvjetnik. Sud ponavlja da nikakvo razumno očekivanje ne može proizaći iz pogrešnih postupovnih koraka koje je podnositelj zahtjeva poduzeo u parničnom postupku (vidi *Zubac protiv Hrvatske [VV]*, br. 40160/12, stavak 120., 5. travnja 2018., i usporedi *ZIPPI BRATISLAVA SPOL. S.R.O. protiv Slovačke (odl.)*, br. 27903/10, stavci 28. – 29., 19. studenoga 2013.).

22. Kad je riječ o ovršnom postupku, Sud kao prvo primjećuje da je podnositelj zahtjeva u svom prijedlogu za ovrhu dostavio projektnu

dokumentaciju drukčiju od one koju su razmatrali građanski sudovi te je tražio da se ovrhom naplate troškovi izgradnje koji su znatno veći od onih navedenih u obrazloženju pravomoćne sudske presude (vidi stavke 8. i 10. ove odluke). U tako donesenom rješenju o ovrsi također nisu navedene dimenzije ni točan položaj potpornog zida na E.R.-ovoj čestici.

23. Sud nadalje primjećuje da je E.R. kasnije podnio tužbu protiv podnositelja zahtjeva kako bi se odredile njegove obveze, tvrdeći da ga je podnositelj sprječavao u dobrovoljnom izvršenju pravomoćne sudske presude. U takvim okolnostima Sud ima samo ograničenu ovlast utvrditi jesu li domaće vlasti bile dužne pomoći podnositelju zahtjeva u ovrsi pravomoćne sudske presude koju je E.R. pokušao izvršiti, ali ga je podnositelj zahtjeva u tome spriječio (usporedi nasuprot tome *Nikoloudakis protiv Grčke*, br. 35322/12, stavak 52., 26. ožujka 2020.), ili ocijeniti kakav je značaj za podnositelja zahtjeva imalo odbijanja vlasti da mu pruže takvu pomoć (u sličnom kontekstu neizvršenja naloga za izgradnju zida usporedi *Borg i Vella protiv Malte* (odl.), br. 14501/12, stavak 41., 3. veljače 2015.).

24. Iz navedenih razloga Sud utvrđuje da se država ne može smatrati odgovornom za neizvršenje pravomoćne sudske presude koja nije bila podobna za ovrhu jer podnositelj zahtjeva nije ispunio formalne zahtjeve (usporedi *Poweract Industries protiv Turske* (odl.), br. 109/04, 6. listopada 2009.).

25. Iz toga proizlazi da je ovaj prigovor očigledno neosnovan u smislu članka 35. stavka 3. i mora se odbaciti na temelju članka 35. stavka 4. Konvencije.

B. Duljina trajanja postupka

26. Opća načela o razumnosti duljine trajanja postupka sažeta su u predmetu *Frydlender protiv Francuske* ([VV], br. 30979/96, stavak 43., ECHR 2000-VII).

27. Parnični postupak u ovom predmetu trajao je od 23. svibnja 2012. do 19. listopada 2017., odnosno pet godina i gotovo pet mjeseci, na dvije razine nadležnosti. Premda se to razdoblje može činiti donekle predugim, Sud primjećuje da je podnositelj zahtjeva pridonio njegovu trajanju jer je uzrokovao zastoje od oko tri mjeseca i jer nije osigurao ključne dokaze o suhozidu prije pokretanja postupka, zbog čega su bila potrebna dva vještačenja i dopune (vidi stavak 5. ove odluke).

28. Imajući na umu što je za podnositelja zahtjeva dovedeno u pitanje u postupku, i s obzirom na to da je podnositelj u biti prigovorio situaciji kojoj je i sam pridonio (usporedi gore navedeni predmet *Poweract Industries*), Sud je uvjeren da se ukupna duljina trajanja parničnog postupka u ovom predmetu ne može smatrati prekomjernom.

ODLUKA BALENOVIĆ protiv HRVATSKE

29. Ovršni postupak koji je uslijedio trajao je od 27. srpnja 2018. do 7. prosinca 2020., odnosno dvije godine i četiri mjeseca, na tri razine nadležnosti, što je razdoblje koje se ne može smatrati nerazumnim.

28. Stoga je ovaj prigovor očigledno neosnovan u smislu članka 35. stavka 3. i mora se odbaciti na temelju članka 35. stavka 4. Konvencije.

Iz tih razloga Sud jednoglasno

proglašava zahtjev nedopuštenim.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku dana 18. lipnja 2026.

Liv Tigerstedt
zamjenica tajnika

Frédéric Krenc
predsjednik

Prevela prevoditeljska agencija Alkemist

ALKEMIST
European Translation Agency
ALKEMIST STUDIO d.o.o.
Miramarska 24/6, 10 000 Zagreb
OIB: 72466496524